

VolleyMagazine

- Ruben Van Hirtum
- Martijn Colson
- Virginie De Carne
- Anya Duyck
- Frans Lodérus
- Volley@school
- Beaphar Poperinge

Ethias Assistance Voor u en uw voertuig

10€/maand*

Onmiddellijk intekenen
ethias.be - 0800 25 777

ethias
Doet wat moet

* Assistance Basis: jaarpremie van 120 €, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden / info op ethias.be
Ethias NV, rue des Croisiers 24, 4000 Luik – RPR Luik – BTW: BE 0404.484.654

Volley Magazine

Nummer 4, december 2014

Inhoud

De belangrijke decembermaand door de ogen van Ruben Van Hirtum en Martijn Colson.....2

Nederlandse topscheidsrechter Frans Lodéruis moet stoppen met fluiten.....6

Vital Heynen trots op Duits WK-brons en op handen gedragen in Bydgoszcz.....8

Zogezegd..... 11

Reeksen EK vrouwen 2015 geloot in prachtig kader van Antwerps stadhuis.....12

Worldwide.....14

Hoe zou het zijn met Anja Duyck.....17

Volley@school 2014.....21

Club in de Kijsker: Beaphar Poperinge....22

*Cover: Martijn Colson & Ruben Van Hirtum
(Bart Vandenbroucke)*

Voorwoord

Centen en prijzen tellen

December is traditiegetrouw een cadeautjesmaand. Geldt dat ook in het volleybal?

Zeker. Want in december worden steeds een aantal sportprijzen uitgereikt aan de beste sporters uit de vele disciplines. En het siert het volley (en de dames en heren stemgerechtigden) dat zij het volley niet over het hoofd zagen. Voor de Vlaamse Reus – een prijs vanwege de Vlaamse Sportjournalisten – zat vrouwencoach Gert Vande Broek bij de laatste zes genomineerden, maar niet meer bij de laatste drie.

Voor het Sportgala van de Belgische sportjournalisten werd de nationale vrouwenploeg volley genomineerd in de categorie ploegsporten (samen met de Rode Duivels uit het voetbal en de mannenploeg in het hockey), terwijl twee van de drie coaches uit het volley komen: Gert Vande Broek voor zijn prestaties met de nationale ploeg en Asterix Kieldrecht, maar ook Vital Heynen wegens zijn bronzen medaille met Duitsland op het WK mannen. Ook al zouden Wilmots en zijn Rode Duivels allicht met de hoogste eer gaan lopen, dan nog mag ook het volley fier zijn om hetgeen bereikt werd.

Vraag is of onze nationale selecties op de ingeslagen weg kunnen verder gaan. In de eerste plaats rijst de vraag of er wel de nodige budgetten voor voorzien worden. Want op de laatste algemene vergadering van de V.V.B. werd het budget voor 2015 weggestemd en voor herziening terug gestuurd naar de bevoegde commissies.

Ook centen tellen behoort tot de drukke bedrijvigheden in deze laatste maand van het jaar. Met heel veel terechte lof werd Knack Roeselare bejubeld omwille van de 3-2 zege tegen de Italiaanse vice-kampioen Piacenza met de Fransman Le Roux als uitblinker. Vier dagen later had diezelfde Le Roux een contract getekend bij het Zuid-Koreaanse Cheonan Hyundai, omdat zijn Italiaanse club hem voor dit seizoen nog niet betaald had. December is ook een bijltjesmaand, zoals ex-bondscoach Claudio Gewehr na een reeds mindere resultaten bij Narbonne mocht ondervinden, alle verzuchtingen over blessures van enkele basisspelers ten spijt.

Intussen blijft december ook een belangrijke maand voor onze topclubs. Niet alleen kunnen ze Europees hoog scoren, maar tevens kunnen ze zich kwalificeren voor de bekerfinale op 21 februari in het Antwerpse Sportpaleis. Alvast een manifestatie om naar uit te kijken.

Al onze lezers en lezeressen wensen we ondertussen prettige eindejaarsfeesten, aangepast aan ieders budget!

Marcel Coppens

“Bij Callant Antwerpen is de bekerfinale halen één van de doelstellingen”

Zowel voor Knack Roeselare als voor Callant Antwerpen wordt het een belangrijke decembermaand. Voor het Nieuwjaar is, weten beide teams of ze opnieuw een plaatsje veroverden in de bekerfinale van zaterdag 21 februari 2015. Een finale die nota bene voor het eerst plaats vindt in het Antwerpse Sportpaleis. Op zich al iets om naar uit te kijken. Tegelijkertijd proberen ze een plaats in de tweede ronde van de Champions League te behalen, terwijl ze er ook willen voor zorgen dat ze in een zo gunstig mogelijke positie naar de play-offs kunnen. Hoe kijken twee actuele uitblinkers bij beide ploegen er tegenaan? We vroegen het Ruben Van Hirtum (receptie-hoek Roeselare) en Martijn Colson (middenman Antwerpen). Soms gereserveerd, soms pittig uit de hoek komend.

In vogelvlucht woonden jullie vroeger niet zo heel ver van mekaar, maar ik denk dat jullie mekaar bij de jeugd niet hebben ontmoet.

Martijn Colson: “Dat klopt. Waarschijnlijk ligt dat aan het feit dat Westerlo in de Antwerpse competitie meespeelden Lommel en de Limburgse.”
Ruben Van Hirtum: “We verschillen natuurlijk enkele jaartjes qua leeftijd, maar ik ben de naam Martijn Colson pas tegen gekomen in de nationale jeugdselecties.”

Jullie zijn beiden aan een uitstekend seizoen bezig. Is daar een bepaalde reden voor?

Van Hirtum: “Als professionele volleyspeler bij een Belgische topclub moet het altijd de bedoeling zijn om een goed seizoen te draaien. Daarvoor moet je natuurlijk ook het vertrouwen krijgen van de coach.”
Colson: “De ontwikkeling van een speler hangt volgens mij af van een aantal invloedsfactoren en die

beginnen bij mij stilaan op hun plaats te vallen. Ik ben nog jong en ik moet nog veel leren, maar het is leuk als je ook aan jezelf merkt dat je stappen in de goede richting aan het zetten bent.”

Op welke gebieden zijn jullie verbeterd tegenover vorig seizoen?

Colson: “Ik denk dat de spelgelegenheid die ik vorig seizoen kreeg een zeer grote meerwaarde betekende voor mijn ontwikkeling. Je begint beter om te gaan met de stress en als middenblokker is het ook van groot belang om ervaring op te doen om zo mijn blok-tactiek te kunnen verbeteren en verruimen. Ook hierin merk ik dat ik stappen zette t.o.v. vorig seizoen.”
Van Hirtum: “Als 24-jarige receptie-hoekspeler heb ik nog progressiemarge in alle volleyaspecten (tactiek, fysiek, ervaring...). Ik hoop dus nog elk jaar vooruitgang te boeken.”

December is voor jullie ploegen van groot belang: bekerfinale,

Champions League... Wat is voor jullie het belangrijkste?

Van Hirtum: “Voor ons is elke wedstrijd belangrijk. De bekerfinale spelen in het Sportpaleis is zeker iets om naar uit te kijken. En in de Champions

League kunnen we ons meten met de beste ploegen en spelers ter wereld.”

Colson: “Moeilijk te vergelijken. Als jonge speler meedoen in de Champions League is een ervaring en een opportuniteit om bij te leren en om je te meten met de absolute top in Europa. De beker is echter een doel dat we met het team hebben vooropgezet. Dat is iets dat zeer sterk leeft in België en we willen er dan ook volledig voor gaan om deze titel te verlengen.”

Hoe ver denken jullie te geraken in beide bekertjes?

Colson: “In de Champions League is het voor velen in onze ploeg de eerste keer en hier ligt dan ook weinig druk. Elke match die we zo kunnen spelen, is een meerwaarde en we willen dan

ook goed volleybal laten zien. Het zou natuurlijk super zijn, mochten we de tweede ronde halen. En in de beker willen we graag voor eigen publiek in het Sportpaleis onze titel verdedigen." Van Hirtum: "We gaan er alles aan doen om in beide bekertjes zo ver mogelijk te geraken."

Voelen jullie ook een zekere vermoeidheid/stress na een zware novembermaand? Hoe wordt dat binnen de club opgelost?

Van Hirtum: "De meeste spelers binnen onze ploeg hebben wel ervaring met zulke drukke periode. We kennen de (zware) kalender en bereiden ons daar zo goed mogelijk op voor. Voordeel is ook dat iedereen bij Roeselare kan spelen. Indien nodig kan een speler 'rust' nemen, zonder dat dit een verzwakking voor de ploeg betekent." Colson: "Uiteraard weegt deze maand zwaar. Elke week een midweekmatch erbij en dat is niet te onderschatten met al dat gereis. De trainingsmomenten worden hieraan uiteraard aangepast en soms zelfs op een lager pitje gezet als dat nodig blijkt."

Martijn Colson

Zijn er lessen getrokken

bij beide clubs uit de ervaringen van vorig seizoen: nipt bekerverlies voor Roeselare, nipt titelverlies voor Antwerpen... Zo ja, welke lessen?

Colson: "De grootste en belangrijkste les is misschien wel dat we geleerd hebben dat alles in deze competitie mogelijk is. Als je zag hoe dicht we vorig seizoen tegen mekaar aanleunden." Van Hirtum: "Ach, niemand verliest graag. Elk seizoen wordt natuurlijk geëvalueerd en we proberen seizoen na seizoen alle omstandigheden te optimaliseren: training, scouting, voeding, begeleiding..."

Hoe wordt er in jullie clubs

'gepiekt'? En naar welke periode wordt er gepiekt?

Van Hirtum: "Als topploeg proberen we elke speeldag te pieken. Het trainersduo bouwt de trainingen zo op dat we zo fit mogelijk aan een wedstrijd beginnen." Colson: "Tactisch wordt bij ons elke match op dezelfde manier voorbereid. Er is alleen een verschil in de hoeveelheid trainingsuren en krachttrainingen in aanloop naar zeer belangrijke matches. Er wordt hard doorgetraind en wanneer dit wordt afgewisseld met een relatief rustigere periode, dan pas merk je de vruchten van de harde trainingsarbeid. We proberen uiteraard te pieken naar

alle Champions League-wedstrijden, naar elke bekermatch en ook naar de matches die van groot belang zijn voor de rangschikking in de competitie."

Is jullie ploeg beter geworden tegenover vorig seizoen? Op welke gebieden wél? Op welke gebieden niet?

Colson: "Een gevaarlijke vraag om nu al te stellen! Ons team is nog in volle ontwikkeling. Dit seizoen zijn er heel wat nieuwe spelers bijgekomen of spelers die van functie veranderd zijn. Dat vergt natuurlijk tijd om het samenspel op punt te stellen." Van Hirtum: "Ons voordeel is dan weer dat we met nagenoeg dezelfde

spelerskern zitten als vorig seizoen. Ondanks de twee titels op rij, betekent dit nog niet dat we ons beste niveau al bereikt hebben. Ik ben ervan overtuigd dat we nog beter kunnen en daar werken we dan ook elke dag aan."

Jullie misten de WK-selectie voor de nationale ploeg. Is dat nog een verdere uitdaging in jullie carrière? Of wat is jullie persoonlijke ambitie nog? Spelen in het buitenland?

Van Hirtum: "Ik heb deze zomer een gesprek gehad met Dominique Baeyens. Daarop heb ik besloten om een zwaar fysiek programma af te werken met Roeselare. Maar het blijft natuurlijk mijn doel om ook binnen de nationale ploeg een rol van betekenis te kunnen spelen. Verder ben ik dit seizoen einde contract bij Roeselare. We zien wel wat de toekomst brengt!" Colson: "Ik had wel het geluk dat ik in de voorbije zomer met de nationale ploeg mocht meedoen in de World League. Dat was een super ervaring en ik kan slechts hopen dat mijn bijdrage tot de nationale ploeg in de toekomst alleen maar groter worden. Mijn persoonlijke ambitie is moeilijk te meten met één bepaald doel. Ik wil graag het maximale halen uit mijn carrière en als het buitenland dan een optie is, waarom niet?"

Tekst: Marcel Coppens
Foto's: Bart Vandenbroucke

Martijn Colson: "Cursus immo-coach"

Bij Callant Antwerpen hebben ze met Van Bemmelen, Andreï en Colson drie middenspelers die soms beurtelings aan de bak komen. Is dat niet frustrerend als je weet dat je zelf sterk bezig bent, Martijn?

"Het is uiteraard niet altijd even leuk om aan de kant te moeten staan, maar het leuke aan ons team is wel dat we alle drie aan mekaar gewaagd zijn. Zulke goede en gezonde concurrentie houdt ons dan ook scherp en alert het ganse jaar door."

Heb je nog studieambities? En zo ja, in welke richting?

"In de volleyschool haalde ik mijn diploma secundair onderwijs. Momenteel volg ik geen volwaardige cursus in een hogeschool of universiteit. Wel hou ik me bezig met thuisstudie. Zo heb ik al een getuigschrift accountmanager en op dit ogenblik ben ik bezig met een cursus immo-coach om me verder te verdiepen in de vastgoedwereld."

(mc)

Ruben Van Hirtum: "Rechten studeren en zingen"

Je was vorig seizoen uitstekend begonnen. Heeft jouw zware blessure een invloed gehad op de rest van het seizoen?

Van Hirtum: "Zeker niet. Ik heb wel een aantal wedstrijden gemist, maar ik stond er weer voor de finales van het kampioenschap."

Is het niet moeilijk om te concurreren tegen de zoon van de coach?

"Ja, zeker. Ik slaap er al drie jaar niet van! (bolderlach) Bij Roeselare is het op mijn positie moeilijk om te concurreren tegen alle spelers."

Dacht je niet opnieuw aan studeren? Zo ja, in welke studierichting?

"Klopt. Ik ben enkele jaren geleden begonnen aan de studies rechten aan de KU Leuven. Dit jaar heb ik besloten om die studies verder te zetten aan de KULAK (Kortrijk). Volleybal is prachtig. Een diploma rechten zou dat ook zijn."

Als ik de laatste clip van Roeselare bekeek, vroeg ik me af of je ook muzikale ambities had als zanger/danser?

"Ja, ik heb wel die ambitie. In Roeselare noemen ze me de blanke Chris Brown en ik werk aan een kerstsingle."

(mc)

“Een wedstrijd leiden voor 62.000 toeschouwers was uniek”

Hij wil best doorgaan. Hij zou het ook kunnen. Maar het jaar waarin je 55 wordt, moet je volgens de strenge regels van de FIVB de fluit aan de wilgen hangen. Dat is hetgeen de Nederlandse topscheidsrechter Frans Lodéus deze maand overkomt. In zijn geliefde Maaseik (hij floot daar al acht keer Europees) werd voor hem een officieel afscheid georganiseerd met het fluiten van de CL-wedstrijd Noliko Maaseik tegen het Italiaanse Perugia. Hij doet dit samen met de Tsjech Milan Labasta, met wie hij ook de finale van het afgelopen WK tussen Polen en Brazilië (3-2) vloot. Maaseik had hiervoor bij de CEV flink gelobbyd en Jan Rek (secretaris van de CEV-scheidsrechterscommissie) stemde toe.

Frans Lodéus heeft een glansrijke carrière achter de rug. In 1995 had hij de internationale cursus gevolgd in Bulgarije en daarna was hij opgeklommen tot één van de beste arbiters van deze tijd. Hij is alomt gerespecteerd door spelers en coaches, ook mee door zijn postuur, zijn uitstraling en zijn rustige manier van fluiten. Frans daarover: “Ik kijk met voldoening terug op mijn loopbaan, ik denk dat ik er alles heb uitgehaald, ik ben blij dat ik zo lang op het hoogste niveau heb mogen fluiten, ik heb veel vrienden gemaakt en ik heb culturen van

allerlei landen opgesnoven”.

De eerste internationale wedstrijd van Frans was overigens in Vilvoorde, waar hij in 1996 het EK-kwalificatietoernooi voor junioren jongens floot. Hij heeft in totaal zo'n 300 internationale wedstrijden gefloten, waaronder veel belangrijke finales. Gedurende zijn 19-jarige loopbaan is hij gevraagd voor vrijwel alle grote kampioenschappen, zoals

Belgische scheidsrechters gaan internationaal

Hoe veel keer werden Belgische volleyrefs al aangeduid voor internationale selecties, wat was hun beste herinnering en waar treden ze de komende weken aan?

- **Arturo di Giacomo:**
142 matchen
WK-wedstrijd USA-Mexico (3-2) en Belgische bekerfinale 2014
Topvolley Basel (eind december)
- **Bart Frigne:**
101 matchen
Universiade China
2/12: Toulouse – Bühl
- **Wim Cambré:**
72 matchen
Finale EK jun jongens (Kazan 2006), CEV-finale mannen Paris – Novgorod (2014)
9/12: Salo – Din. Moskou (Ch. League vrouwen);
20/01: Paris – Treia (Ch. League mannen)
- **Marika Boulanger:**
52 matchen
2x EK finale juniors
10/12: Challenge Cup in Noorwegen of Nederland
- **Paul Herbots:**
44 matchen
½ finale vrouwen CEV Cup Muszyna – Omsk
17/12: Strassen – Mladest Brcko
- **Thien Khuc:**
34 matchen
Eerste internationaal toernooi in Tampere
CEV U19 jongens en CEV U18 meisjes begin 2015

Olympische Spelen, WK's, EK's, Final Four Champions League. (zie apart kader). Trots is Frans als hij berekent dat hij in zo'n 32 landen heeft mogen fluiten. "Alleen in Afrika, India en Iran, het land dat de laatste jaren flink in opkomst is, ben ik nooit geweest. Wel in Venezuela, maar daar moet je niet zijn, vooral 's avonds ga je er best niet alleen naar buiten, maar wel een aparte ervaring. Japan is het land waar ik meer dan eens als scheidsrechter het best heb vertoefd. Een heel andere cultuur, maar altijd met een perfecte organisatie van begin tot eind, men liet daar niets aan het toeval over". "En dan is er natuurlijk het 'volleybalgekke' Polen. Ik heb daar op het laatste WK twaalf wedstrijden gefloten. Het begon allemaal met de openingswedstrijd Polen-Servië (3-1) in het voetbalstadion van Warschau voor 62.000 toeschouwers. Dat was een uniek

hoogtepunt, gelukkig was het dak dicht. In totaal heb ik Polen vijf keer gefloten, waaronder de finale tegen Brazilië (3-2) voor 12.000 toeschouwers. Voor mij was die finale het meest eervolle uit mijn loopbaan, daar sprak waardering uit na zoveel jaren trouwe dienst op het allerhoogste niveau".

Als internationaal scheidsrechter heeft Frans de beste spelers mogen fluiten. "Van al die spelers vond ik de Braziliaan Giba de beste en bij de vrouwen staat nog altijd de Cubaanse springveer Mireya Luis op mijn netvlies. Als beste Belg zou ik toch Vital Heynen willen noemen (er is natuurlijk ook Frank Depestele), maar Vital speelde het spelletje zeer goed en had altijd een speciale relatie met de arbiters. Ik moest hem altijd direct korthouden. Ook toen ik hem

Frans Lodérus - geboren 17 maart 1959
Totaal rond de 350 internationale wedstrijden gefloten
Sinds seizoen 94-95 actief in Ere divisie in Nederland

NED	8x Bekerfinale D/H; 6x Supercup D/H; 12x Finale playoff D/H
CEV	Ekjr kwal. 1996 jongens België; Ekjr 1998 Zwitserland
CEV	2000: Ch.league final four dames in Turkije 2002: Top Teams Cup final four Czetochowa, finale Knack Roeselare - SC Espinho 3-1 als 1e. 2003: Ch.league final four dames in Polen 2004: Ch.league final four dames in Tenerife 2007: Ch.league final four heren in Rusland 2010: Ch.league final four heren in Polen
CEV	EK 2003 H Duitsland. 1/2F (Rus-Ita 3-0) als 1e. EK 2005 H Serv./Ita. 1/2F (Rus-Esp 3-2) als 2e, en 3/4 pl. (Ser-Esp 3-0) als 2e. EK 2007 H Rusland. 1/2F (Rus-Srb 3-0) als 1e, en finale (Esp-Rus 3-2) als 2e. EK 2009 H Turkije. 1/2F (Pol-Bul 3-0) als 2e, en finale (Pol-Fra 3-1) als 2e. EK 2011 H Oost/Tsj. 1/2F (Ita-Pol 3-0) als 2e, en finale (Srb-Ita 3-1) als 1e. EK 2013 D Dui/Zwi. 1/2F (Rus-Srb 3-0) als 1e, 3/4 pl. (Bel-Srb 3-2) als 2e.
FIVB	WK Jr 1999 jongens in Egypte WK Jr 2001 jongens in Thailand
FIVB	Wereldkampioenschappen: WK 2002 D Duitsland. 1/4F (Rus-Bul 3-0) als 1e, en 3/4 pl. (Cub-Kor 3-2) als 2e WK 2006 D Japan. 1/2F (Rus-Ita 3-0) als 1e, en 5/6 pl. (Chn-Jap 3-0) als 2e. WK 2010 D Japan. 1/2F (Rus-Usa 3-1) als 1e, en 3/4 pl. (Jap-Usa 3-2) als 2e. WK 2014 H Polen. Openingswedstrijd (Pol-Srb 3-1) als 1e plus finale tussen gastland Polen en Brazilië 3-2 als 1e.
FIVB	Olympische Spelen: OS 2008 Beijing. 1/4F H (Rus-Bul 3-1) als 2e, en 1/2F D (Usa-Cub 3-0) als 1e. OS 2012 Londen. 1/4F H (Rus-Pol 3-0) als 1e, en 3/4 pl. H (Ita-Bul 3-1) als 1e.
FIVB	World League: Final 4 of 6: Vanaf 2000 actief geweest. Totaal ongeveer 70 wedstrijden in wvl gefloten (Intercontinentale rondes en finales samen) 2006 Rusland, 3/4 pl. Rusland-Bulgarije 3-0 als 2e. 2007 Polen, finale Brazilië-Rusland 3-1 als 2e. 2009 Servië, finale Servië-Brazilië 2-3 als 1e. 2010 Argentinië, in kwal. poule Rusland-Italië 3-2 als 1e. 2011 Polen, kruisfinale Polen-Rusland 1-3 als 1e. 2012 Bulgarije, kruisfinale Bulgarije-Polen 0-3 als 1e. 2013 Argentinië, kruisfinale Rusland-Italië 3-1 als 2e.
FIVB	World Cup 2011 H Japan: Ita-Jap 3-0 als 2e, en Rus-Pol 3-2 als 1e
FIVB	Grand Champions Cup 2013 H Japan: Iri-Usa 3-2 als 1e, en Bra-Ita 3-2 als 2e.
FIVB	Club World Championship 2014 H Brazilië: finale Belgorod-Al Rayyan 3-1 als 1e.

ging om een bal uit, wel of niet geraakt door een speler van Servië. Ik kon dat zelf niet waarnemen en ging dus af op de lijnrechter. Die man gaf de bal uit in het voordeel van Servië. Hevige protesten van Brazilië en in het tumult dat daarna volgde, moest ik van de bok komen. Doug Beal (juryvoorzitter) besloot toen: de bal was wel degelijk geraakt en het punt ging naar Brazilië. Er ontstond een oorlogsstemming in de hall met 23.000 Serviërs. Ook werd ter plekke besloten om de vier lijnrechters allemaal te vervangen. Er waren gedurende het toernooi al geregeld problemen met de Servische lijnrechters. Gelukkig won Servië die set, uiteindelijk won Brazilië de wedstrijd met 3-2. Ik vreesde dat dit heel slecht voor mijn carrière zou zijn, maar dat viel mee omdat ik juist had gehandeld door af te gaan op de lijnrechter, zo was de officiële lezing".

mee maakte als coach. De meest irritante coach om te fluiten vond ik de Italiaan Anastasi tijdens het EK 2007 toen Spanje verrassend Europees kampioen werd. Hij zei toen: "Die Lodérus heeft altijd iets tegen ons".

In het begin waren de Fin Salonen en de Hongaar Béla Hobor zijn grote voorbeelden als arbiter. Bij de Belgen herinnert Frans zich nog Sam van Welden, "Een zeer aimabele man, die heeft zelfs twee finales op de Spelen gefloten". Een scheidsrechter maakt ook wel eens een fout. Op de vraag wat zijn grootste blunder is geweest, noemt Lodérus meteen het voorval tijdens de finale van de World League 2009 in Belgrado tussen Servië en Brazilië. "Ik moest op een bepaald moment van de jury een beslissing terugdraaien. Dat

Lodérus is niet alleen in het volleybalwereldje een bekende. In zijn woonplaats Maasbommel (in het land van Maas en Waal) is hij bij vrijwel alle (sport)clubs betrokken als vrijwilliger. Ook werd hij daar eens tot Prins Carnaval uitgeroepen. Frans is al 32 jaar getrouwd, maar zijn vrouw moet niet denken dat hij de komende jaren veel meer dan nu thuis zal zitten. "Ik neem aan dat er voor mij bij de FIVB wel een rol als supervisor is weggelegd. Ook zal ik in Nederland jonge scheidsrechters gaan begeleiden en de competitie volgen als jurylid".

Tekst en foto: Willem Bekebrede

Duitse medaillewinst op het WK 2014 voor de National Mannschaft van bondstrainer Vital Heynen uit Maaseik en zijn Belgische assistent en fysicaal trainer Fons Vranken uit Dilsen-Stokkem: wie had dit durven voorspellen? Een podiumplaats was voor 'Deutschland' exact vierenvestig jaar geleden met een gouden plak voor de DDR in 1970, ten tijde van het naoorlogse Duitsland, opgesplitst tot 1989 in de Bondsrepubliek en de communistische DDR ofte Deutsche Demokratische Republik, achter het IJzeren Gordijn. 44 jaar later voltrok zich het wonder.

“Yolo-idee van dochtertje Bente was geniaal”

Jochen Schoeps & Vital Heynen

Een tweede plak, een bronzen nl. voor 'Germany', via 3-0 in de kleine finale tegen favoriet Frankrijk en zijn sterren Rouzier, Ngapeth en Sidibé. Met nipte verschillen in de setstanden: 25-21, 26-24, 25-23. Ook in het Poolse Bydgoszcz loopt het prima voor Vital Heynen. Zijn belangstelling voor Noliko Maaseik heeft hij een beetje teruggeschroefd.

Het Yolo-project, 'You Only Live Once', een ideeetje van Vitals negenjarige en jongste dochter Bente, voerde Duitsland op het WK in Polen naar een geweldige apotheose.

"Bente en ook mijn vrouw Veerle zijn komen kijken. Bente werd zo een beetje de lieveling van de Duitse spelersgroep. Zij wordt op handen gedragen. We pakten negen zeges op het WK, we incasseerden ook vier nederlagen. Maar dit Duitsland kan een verlies vrij vlot verteren. Dat is een nieuw gegeven.

De 29-jarige Georg Grözer en Denis Kaliberda hebben gewoon fantastisch gespeeld. Grözer scoorde 19 punten, ondanks een joekel van een tape rond zijn pijnlijke rechterdij. Bovendien sloeg hij in de kleine finale eventjes zijn voet om na een landing op een Franse pantoffel: er golfde een lichte paniecreactie door mijn ploeg. Maar goed dat hij, ondanks de pijn, toch wist door te bijten. Hij laat overigens een nieuwe tattoo graveren op een speciale plek op zijn lichaam. Vraag me niet waar precies.

Georg heeft een super seizoen achter de rug. Hij won met de Russen van Belogorie Belgorod ook al de finale van de Champions League tegen Halkbank Ankara. De Turken lieten zich ringeloren in eigen huis. Van een verrassing gesproken. Maar Duitsland is niet alleen Grözer. Dan zou ik de andere spelers te kort doen. Kaliberda kwam aan 14 punten. Ook Sebastian Schwarz leverde een uitmuntende prestatie. Eigenlijk moet ik het volledige team vernoemen. Ook de 'Berliner Fraktion': het drietal Kühner, Fromm en Westphal. Alle jongens, ook de immer gemotiveerde Tim Broshog van Maaseik en de andere middenman Michael Andrei van Callant Antwerpen, hebben sensationeel gespeeld."

Thuisvoordeel voor Polen

Heynen liet zijn Mannschaft optimaal pieken. "Zo maakte ik de keuze om de World League af te haspelen met een veredeld nationaal B-team. In de editie 2015 doen we aan de WL zelfs niet mee. Ik wilde voldoende rust inbouwen voor het WK, de gebeurtenis van het jaar.

Ik startte de campagne op, half juli in Berlijn, in een fantastisch complex: Kienbaum. Het is schitterend werken in de Duitse hoofdstad. Alles werd netjes uitgestippeld via een rigoureuze planning, in functie van een perfecte voorbereiding, een oerdegelijke organisatie, gevolgd dus door een uniek resultaat. Eendrachtig hebben we zes maanden gewerkt voor de beloning. De ploeg overtuigen, dat ze een medaille kon pakken, was mijn allergrootste opdracht. Ik hing daarvoor ook visuele prikkels op in de kleedkamer. We verloren zoals verwacht onze eerste wedstrijd tegen Brazilië met 0-3. Sommigen dachten al: dit wordt een maat voor niets. Maar we groeiden langzaam maar zeker helemaal in het toernooi. In de tweede wedstrijd hebben we Cuba weggedrukt. Cruciaal was onze zege, met een tikje geluk, tegen Finland. In de halve finale speelde de latere wereldkampioen Polen echter een regelrechte thuiswedstrijd. Een beetje spijtig voor ons. De dolle supporters, de scheids en de omgeving bepaalden mee het verschil."

Voor de medaillewedstrijd tegen Frankrijk had Duitsland ook nog Iran verrast en verslagen. "De Fransen hebben ons wel degelijk onderschat.

Met een instelling van: we pakken die Duitsers wel. Maar zo deed Frankrijk zichzelf de das om. Onze overwinning heeft achteraf in Duitsland veel losgemaakt. De prestaties gingen over de tongen. Er waren interviews op de grote zenders ARD en ZDF. Het grote doel, de Olympische Spelen 2016 in Rio De Janeiro, krijgt zo als logisch vervolg de volle ondersteuning. Die is zeker nodig: het parcours voor de kwalificatie is loodzwaar. De FIVB heeft onlangs de regels gewijzigd. Als Europees land is het echt geen evidentie om zich voor de Spelen te plaatsen."

Met Bydgoszcz in Europa

Veel tijd om te vieren had Vital Heynen niet. Na het WK reisde hij niet meteen terug naar Duitsland. "Ik wilde snel de draad oppakken bij mijn Poolse club Bydgoszcz. Polen, Frankrijk of Italië waren mijn droomopties na mijn verrassende exit bij Ziraat Bankasi in de Turkse hoofdstad Ankara. Ik heb er viereneenhalve maand gewerkt. Ik wilde er in eerste instantie voortdoen. Een nieuwe overeenkomst leek zo goed als rond. Maar plots volgde een totale 'tabula rasa' in het bestuur van Ziraat. Er werd een nieuwe voorzitter aangesteld, een nieuwe manager ook. Die mensen wilden, dat ik me aanpaste aan hun visie. Tja, ze konden dat geweten hebben: zij zaten dus aan het verkeerde adres.

Ik moet echt wel mijn eigen verhaal kunnen invullen. Transfers doen bijvoorbeeld, een visie uitstippelen, de juiste koers varen. Zo kwam het in

Ankara tot een breuk. Ik ben dan wel een tijdje thuis geweest bij vrouw en kinderen. Dat was de prettige kant van mijn vertrek. Maar het kriebelde alweer snel en Bydgoszcz was voor mij een grote uitdaging. Daar had en heb ik nood aan. Ze stonden op de laatste plaats geparkeerd. Ze hadden nauwelijks een wedstrijd gewonnen, ze bakten er weinig van. Ik heb dan de degradatie kunnen vermijden en nog de negende plaats uit de brand gesleept. Op een haar na misten we de kwartfinales (1-8) van de play-offs. Een beetje jammer. Die doelstelling wil ik dus dit seizoen graag wel realiseren. We hebben al enkele ophefmakende resultaten neergezet. We trachten de kloof met Skra Belchatow, Resovia Rzeszow, Jastrzebski Wegiel en Kedzierzyn snel helemaal dicht te rijden. Hopelijk kan ik ook een Europees ticket forceren. De stad geeft veel respons. We spelen gemiddeld voor 3.000 toeschouwers. Met een piek van 6.000 betalenden tegen landskampioen Skra Belchatow. Ja, de Poolse competitie is bij de beste van Europa. 'Top' zou ik zeggen, na Rusland, terwijl Italië zwaar van zijn pluimen verliest."

Vriend van het huis

Bij Noliko Maaseik heeft Vital naar eigen zeggen geen grote rol meer. "Ik ben geen adviseur meer. Noem me gewoon een 'vriend van het huis'. Ik kan op Maaseik slechts toekijken vanop afstand. Via Veerle kom ik

soms iets aan de weet, zij gaat naar alle wedstrijden kijken. Ik sta ter beschikking, dat weet het bestuur. Als Maaseik me over iets aanspreekt, kan er op die manier dus sprake zijn van een of ander overleg. Maar de beslissingen liggen zeker niet in mijn handen. Je kan niet stellen dat ik Tim Broshog en Björn Höhne bij Maaseik heb ondergebracht."

In de Champions League hebben Roeselare en Antwerpen veel beter geloot dan Maaseik. "Ja, Roeselare steekt er alweer torenhoog bovenuit. Ze klopten al de Zwitsers van Lugano en ook de Italiaanse grootheid Piacenza. Niet niks. Het gaat de club niet alleen voor de wind in eigen land. Emile Rousseaux zal ook in Europa heel ver geraken. Misschien zelfs tot in de Final 4. Dat zou uniek zijn voor ons land in het moderne volleybal."

Heynen: "Maaseik zit overduidelijk in de zwaarste poule. Opgezaadeld met enkele sterrenteams. De play-off 12 wordt heel lastig. Halkbank Ankara was met de hulp van de Russische scheidsrechter een maatje te groot, zelfs zonder de Cubaan Juantorena en de linkshandige Turkse international Subasi. Ik ben echt benieuwd naar de Maaseikse score op 2 december, thuis tegen Sir Safety Perugia, waar Yannick Van Harskamp en Hendrik Tuerlinckx ooit speelden. Ik schat de Italianen iets lager in dan de Turken. Als Maaseik een beetje weet te pieken, zie ik kansen op een tweede

succes, na de mooie 3-2-thuiszege tegen de Franse kampioen Tours van Kevin Klinkenberg."

In de prijzen

Vital Heynen betwijfelt het of hij zal verkozen worden tot 'Coach van het jaar' in België. "Voetbalcoach Marc Wilmots van de Rode Duivels is een zwaargewicht. België is een voetballand, daar hoeft geen tekening bij. En Gert Vande Broek van de Yellow Tigers en van Asterix Kieldrecht is de andere genomineerde. Ik zeg één ding: ik hoop dat de prijs een keer gaat naar een volleybalcoach, dus naar Gert of mezelf. Gert is het grote voordeel gegund. Als bondscoach van de Belgische vrouwenploeg haalde hij de bronzen medaille op het EK 2013 in Berlin, hij stootte ook door naar Final 6 van de World Grand Prix in de Japanse hoofdstad Tokio. Die geweldige prestaties vinden in eigen land logisch veel meer weerklank dan mijn bronzen plak met buurland Duitsland. Misschien rolt er wel iets uit de kast op de prijsuitreiking van de Duitse 'Sporter van het Jaar', op 12 december in de Westfalenhalle in Dortmund. Dat zou misschien kunnen. Maar ik maak me zelf niets wijs: ook Duitsland is een voetbalreus: de wereldtitel is daar het grootste bewijs van."

Tekst: Leo PEETERS

Foto's: FIVB

Wout Wijsmans, Pappi, Roeselare en de 'anderen'.

• **Wout Wijsmans** (37 en jarenlang de beste Belgische volleybalspeler) is nog altijd niet versleten. "Ik ben nu bij het Turkse Fenerbahçe aan de slag. Ik voel me fysiek goed en amuseer me nog altijd. Ik wil niet zomaar spelen om te spelen. De financiële middelen in Turkije zijn wel iets minder dan vroeger, maar ik ben al altijd op tijd betaald. Vooral het vrouwenvolleybal is hier populair. Het budget voor de vrouwen ligt hoger dan dat bij de mannen en er komt ook meer volk kijken."

• En het **Belgisch volleybal** dan? Wout: "Dit zit zeker in de lift. Het is geen toeval dat de drie Belgische clubs wonnen in de Champions League."

Er worden al jaren goeie resultaten geleverd door de Belgische clubs, ondanks de beperkte budgetten. Ook de jeugdwerking is heel goed, dat zie je aan de nationale ploegen bij de mannen en vrouwen. Het volleybal zit duidelijk in de lift in België. De interesse van het grote publiek is er nu ook."

• Er zijn weinig volleyballers met zo'n lange staat van dienst als 41-jarige Italiaan **Samuele Papi**. Hij mag dan wel de nodige grijze haren in zijn baard hebben, hij schittert met Piacenza nog altijd op het hoogste niveau, midden november nog tegen Knack Roeselare. Papi is bezig aan zijn 25ste seizoen en bereikte onlangs de mijlpaal van 750 gespeelde competitiewedstrijden. Het was Papi die een beslissende aanval van Ron Zwerver niet goed wist te verwerken tijdens de olympische finale van 1996, waarna Gianni de bal tegen de antenne sloeg en

Nederland olympisch kampioen werd.

• Diezelfde Papi heeft het **nationale team** twee jaar geleden na 339 interlands en 3543 punten vaarwel gezegd, maar is nog steeds van grote waarde in het clubvolleybal. Met Piacenza won hij vorig jaar de

nationale beker, zijn 45ste hoofdprijs - om nog maar te zwijgen over de vele individuele eervolle vermeldingen.

• De 3-2 winst van Roeselare tegen Piacenza... **Hendrik Tuerlinckx**?: "Deze zege doet heel veel deugd. Hiervoor doe je het. Het gevoel is moeilijk te beschrijven. In deze sfeer winnen tegen zo'n topclub is schitterend, zeker als je ziet wie er bij Piacenza allemaal op het veld stond. Die mannen hebben meer dan 100 jaar ervaring".

• Hoofdaanvaller Tuerlinckx nu aan zijn 7de jaar bij **Roeselare**, een prototype van een honkvaste speler? "Het leven is mooi in de Rodenbachstad, met mijn verloofde Heilinde aan mijn zij. Mijn uiterlijk? Mijn volle baard is verdwenen. Dat heeft te maken met een weddenschap. Heilinde

vindt mijn looks nu een pak jonger."

• Iets totaal anders. "De aangeboren slaap voor volwassenen is tussen de zeven en de negen uur. Slaaptekort staat voor structureel te weinig slaap en wordt in verband gebracht met cardiovasculair lijden (en doodgaan), kanker, gewichtstoename, hoge bloeddruk en type 2 diabetes. Dat weet men al een tijdje. Een goede nachtrust is essentieel voor de topsport, zowel bij voetballers als volleyballers. Ga vroeg genoeg naar bed en bespaar jezelf heel wat sportieve ellende." Aan het woord is **Hans Vandeweghe**, sportjournalist bij De Morgen.

• De pointe van dit verhaal, Hans Vandeweghe?: "Onze voetbal-internationals, na hun 0-0 score tegen Wales, slaagden er in - niet allemaal, gelukkig maar - dezelfde avond tot in de heel vroege uurtjes de verjaardag vieren van **Marouane Fellaini** in de Inside Knokke, de 'boite' van zijn broer. Ik snap die voetballer niet. Onmiddellijk na de wedstrijd zijn ze afgepeigerd, de kramp nabij, hebben ijsbadjes nodig, een jacuzzi eventueel, zeker een massage en nog wat gepamper, een zalfje hier en een tape daar. Vervolgens trekken ze hun stapschoenen aan en halen ze zich een dodelijke vermoeidheid op de nek. Na een stevige inspanning een hele nacht opofferen, midden in de zwaarste maanden van het seizoen, is waanzin." En wat bij volleybalspelers, -speelsters?

Tekst: Dany De Vriese
Foto: Bart Vandenbroucke

Virginie De Carne: “Yellow Tigers kunnen ver geraken”

“Wow, zulke schitterende perszaal hebben we nog nooit gehad,” prezen de buitenlandse journalisten toen ze in de collegezaal van het historische Antwerpse stadhuis werden ondergebracht tijdens de loting voor de reeksen op EK volley voor vrouwen, dat in 2015 in Antwerpen, Eindhoven, Apeldoorn en Rotterdam georganiseerd wordt. Tot en met de kwartfinales vinden er steeds wedstrijden plaats in de Scheldestad. Op de loting liepen ook enkele merkwaardige figuren rond. U kent toch nog Virginie De Carne en Peter Blangé?

Het was inderdaad een blij weerzien met Virginie de Carne, de vroegere sterkhoudster van Asterix Kieldrecht en de nationale ploeg. Ze won ook landstitels in Zwitserland, Italië, Spanje, Finland... En nu werd ze aangezocht om toernooirecteur te zijn tijdens het EK 2015 in Antwerpen, met Peter Blangé – een ander monument in de volleygeschiedenis – als collega voor het EK in Nederland.

Virginie: “Dat klikte tussen ons van bij het eerste contact. Volleyspelers voelen mekaar snel goed aan en ik ben ervan overtuigd dat ik veel zal kunnen bijleren. Natuurlijk was ik vereerd met het aanbod dat ik kreeg. Dat ze toch nog aan mij dachten nadat ik nochtans al enkele

jaren in Finland verbleef, voelde ik aan als een hele eer. Dit is inderdaad een nieuwe uitdaging voor mij.”

Wat doe je tegenwoordig in Finland?

“Ik train er een aantal jongere meisjes in Salo, mijn ex-club in Finland, waar ik zowel de titel als de beker mee won. Het eerste team doet dit seizoen trouwens voor het eerst mee in de Champions League vrouwen. Er zitten zeker enkele talentjes bij onze jeugdploegen. Ik ben tevens assistent bij de nationale juniorenploeg van Finland. Ook daarmee gaat het in stijgende lijn. Wij wonnen al een toernooi tegen landen als o.a. Zweden, Noorwegen, Denemarken, Groot-Brittannië. Ik denk dat ze in Finland op de goede weg zijn. Ik heb indertijd

veel opgestoken van uitstekende trainers zoals o.a. Gert Vande Broek en de trainster van de Chinese nationale ploeg, die vroeger mijn ploeg uit Italië trainde."

Je runt geen thee- of koffiehuis meer in Finland?

"We dachten dat het een 'gat' in de markt was. Waar we wél iets zouden kunnen mee winnen en van leven, dat is het uitbaten van een café. Daar is wel vraag naar. Maar om een zaak te beginnen, waarin alcoholische dranken verkocht mogen worden, daarvoor heb je allerlei vergunningen nodig en dat is een ongelooflijke papierwinkel, waar we niet aan beginnen. We zien wel."

Heb je de prestaties van de Yellow Tigers gevolgd?

"Natuurlijk. Knap wat ze tot hertoe al realiseerden. Vooral de inzet en de motivatie van die vrouwen konden me charmeren. Het ziet er dan ook een toffe groep uit. En met Gert Vande Broek hebben ze iemand als coach die wel weet hoe hij moet omgaan met een ploeg als de Yellow Tigers. Ik ben nu al benieuwd hoe zij zullen presteren op het EK 2015 in Antwerpen. Ik denk dat ze ver kunnen geraken."

Voor bondsvoorzitter Willy Bruninx kan er geen twijfel over bestaan wat de ambities zijn. "Dit is een ploeg die altijd beter en beter blijft presteren, die steeds klimt op de ranglijsten en als ik zeg dat ze brons haalden op het vorige EK, dan weet je wat ik bedoel. Bovendien kunnen ze hier allicht profiteren van het thuisvoordeel."

Hierbij de speellijst in de verschillende eliminatiepoules van het EK volley vrouwen van 26/09 tot 04/10.

Peter Blangé & Virginie De Carne

A (Apeldoorn):

- 26/09: 15.30 Fra/Slo - Ned ; 18.30 Ita - Pol
- 27/09: 15.30 Ned - Pol; 18.30 Fra/Slo - Ita
- 28/09: 17u Pol - Fra/Slo; 20u Ned - Ita

B (Antwerpen):

- 26/09: 17.30 Hun - Bel; 20.30 Tur - Aze/Slk
- 27/09: 16u Bel - Aze/Slk; 19u Hon - Tur
- 28/09: 17u Aze/Svk - Hon; 20u Bel - Tur

C (Rotterdam):

- 26/09: 17u Bul - Rus; 20u Cro - Ukr/BLR
- 27/09: 17u Rus - Ukr/BLR; 20u Bul - Cro
- 28/09: 17u Ukr/BLR - Bul; 20u Rus - Cro

D (Eindhoven):

- 26/09: 15u Cze - Rou; 18u Srb - Ger
- 27/09: 15u Rou - Ger; 18u Cze - Srb
- 28/09: 17u Ger - Cze; 20u Rou - Srb

Nog zeggen dat de lottrekking voor het EK mannen (met de Red Dragons) in Italië en Bulgarije plaatsvindt op maandag 16 februari in Sofia.

Tekst: Marcel Coppens
Foto's: Bart Vandenbroucke

Nieuw reglement over netfouten

World League met 32 teams

Vanaf volgend jaar wordt de World League uitgebreid van 28 naar 32 teams. Egypte, Kazakstan, Griekenland en Montenegro komen erbij in groep 3. Groep 2, waaronder België, blijft bestaan uit 12 teams, onderverdeeld in drie groepen van vier, waarbij de winnaars samen met gastland Bulgarije de Final Four spelen. De winnaar van deze Final Four mag deelnemen aan de Final Six. België speelt in poule E samen met Nederland, Finland en Portugal.

Reglementswijziging

Op het FIVB- congres werden enkele belangrijke reglementswijzigingen goedgekeurd. De voornaamste zijn:

- * De vrije zone naast het veld bedraagt 5m en achter het veld wordt de vrije zone herleid van 8 tot 6,5m, om de toeschouwers dichterbij het veld te brengen wat voor meer sfeer moet zorgen.

- * De regel waarbij er alleen maar netfout is als de bovenste witte rand van het net wordt aangeraakt, wordt afgeschaft. Voortaan zal een netaanraking tussen de antennes opnieuw beschouwd worden als netfout.

- * FIVB kan bij officiële seniorescompetities het aantal time-outs dat een coach ter beschikking heeft, beperken tot één.

Champions League

Speeldag 1

- * Noliko Maaseik opende haar campagne met een mooie 3-2 overwinning tegen een weliswaar gehandicapte Franse landskampioen Tours. Een 0 - 2 achterstand werd immers op een schitterende manier rechtgezet. De nog altijd maar 17-jarige Padar was met 21 op 47 in aanval, 2 aces en 4 kill bloks de topscorer van de wedstrijd. Bij Tours scoorde Kevin Klinkenberg 16 op

34. Topscorer maar tevens anti-held was de Canadees Hoag want in de met 16-14 verloren tiebreak gingen zijn laatste drie aanvallen ver buiten.

- * Precura "Callant" Antwerpen gaf tijdens de eerste set tegen Innsbruck de indruk op eenzelfde scenario af te stevenen als Noliko Maaseik. Moreau besliste er nadien echter anders over. Bij een 6 - 8 achterstand in de tweede set pakte hij uit met een indrukwekkende reeks opslagen waardoor er plots 14 - 8 op het scorebord verscheen, de basis voor verdere setwinst. Ook in de derde set wist hij op die manier een 14 - 18 achterstand om te zetten in 19-18 en latere 29-27 setwinst. Met een hard bevochten 25-23 in set vier was de eerste zege in de Champions League een feit. Moreau was met 31 punten, namelijk 25 op 46 in aanval, 3 aces en 3 kill bloks de absolute topscorer. Colson was indrukwekkend in blok.

- * Knack Roeselare maakte het Belgische succes op de eerste speeldag volledig. Ook zij verloren de eerste set, maar de volgende drie sets werden via een sterke collectieve prestatie vrij vlot veroverd. Ter illustratie: Verhanneman scoorde 15 pt, Van Hirtum 14pt en Tuerlinckx 13 pt. In het midden scoorde Paulides 9 op 10 en Coolman 8 op 16.

- * In een groep des doods met

Fenerbahce, Macerata, Belgorod en Paris Volley lukte Fenerbahce een belangrijke 3-2 overwinning op de eerste speeldag tegen Macerata. Wout Wijsmans scoorde met 9 op 12 in aanval tegen 75%.

Speeldag 2

- * In een evenwichtige wedstrijd met wisselende kansen wist Knack Roeselare de Italiaanse vice-kampioen Piacenza met 3-2 te verslaan: 25-22, 22-25, 23-25, 26-24, 15-12. In de aanvangsfase leek Le Roux, in de Franse nationale ploeg middenman maar bij Piacenza uitgespeeld als opposite, de boeman te worden. De collectief sterke prestatie van Knack, waar Van Hirtum uitstekend inviel, bracht uiteindelijk een verdiende zege.

- * Geen puntenwinst voor Noliko Maaseik in Ankara. Via een sterke opslagreeks van een uitstekende Jelte Maan won Noliko wel de tweede set maar toen bij een 19-19 stand in set vier uitblikker Maan met een stevige enkelblessure uitviel, kon Halkbank de 3-1 zege veilig stellen, weliswaar met enige hulp van de scheidsrechters. Setstanden 25-17, 21-25, 25-15, 25-23. Topscorer voor Maaseik was Maan met 6 aces en 14 op 24 in aanval.

- * Callant Antwerpen was kansloos in Belchatow. De setstanden 25-

17, 25-18, 25-17 spreken voor zich.

CEV Cup

* Volley behappy2 Asse-Lennik wist zich in de 1/16 finale tegen het Finse Loimu Raisio te kwalificeren voor de volgende ronde via een 1-3 zege op verplaatsing, gevolgd door een vlotte 3-0 zege thuis. Hierin zal het Oekraïense Lokomotiv Kharkiv een zware dobber worden. Beide wedstrijden worden in het Zellikse Molenbos afgewerkt en dit op 16 en 17/12 om 20u30.

* Bij de vrouwen traden drie ploegen in actie. VDK Gent leek op rozen te zitten na de 0-3 in Piraeus maar thuis werd niet alleen met 0-3 verloren maar ook de 'golden set' ging met 7-15 verloren en daarmee de kwalificatie voor de volgende ronde. Bij Piraeus waren twee afwezige geblesseerde speelsters uit de heenmatch er nu wél bij. Gent wordt wel opgevestigd in de Challenge Cup waar Alterno Apeldoorn de volgende tegenstander wordt. Dauphines Charleroi en Amigos Zoersel waren wel succesvol. Charleroi mocht twee maal thuis spelen tegen het Oekraïense Zaporozhye. Telkens werd het een zwaar bevochten 3-2 zege. Tegenstander in de volgende ronde wordt het Spaanse Logrono. Amigos Zoersel schakelde in haar eerste Europese optreden Olomouc uit door na 2-3 verlies in Tsjechië thuis met 3-1 te winnen. Al had het daar tien matchballen voor nodig. In de volgende ronde speelt Zoersel tegen Sopot met Charlotte Leys.

Challenge Cup

Geen mannelijke Belgische vertegenwoordiger in deze cup. VC Oudegem moest tegen het Duitse topteam Schweriner SC zoals verwacht de wet van de sterkste ondergaan en werd uitgeschakeld via 3-1 en 3-0 verlies. Asterix Kieldrecht had weinig moeite met Barcelona en heeft ook in de volgende ronde met het Oostenrijkse Klagenfurt een haalbare kaart.

Onze Belgen in het buitenland

Frankrijk

* Sensatie bij de vrouwen. Op de

Pieter Verhees - Modena

derde speeldag wist Nantes voor een bomvolle zaal landskampioen Cannes de eerste nederlaag sinds meer dan drie jaar toe te dienen. Het werd 3-2. **Angie Bland** speelde hierin een grote rol met 15 op 26 in aanval en 4 kill bloks. Ook **Els Vandesteene**, receptioneel zeer sterk, mocht terugblikken op een goede wedstrijd. De inbreng van **Ilka Vandevijver** bij Cannes beperkte zich tot opslag. Na 5 speeldagen staat Nantes samen met Cannes met 13 pt aan de leiding. Paris St Cloud van **Nina Coolman**, **Maud Catry** en coach **Morand** volgt op een vierde plaats met 9 pt. Istres van trainer **Jempi Staelens** staat met 5 pt op een gedeelde achtste plaats.

* Na 7 speeldagen staat Tours van **Kevin Klinkenberg** op een vijfde plaats in liga A met 14 pt. Beauvais van **Frank Depestele** en **Gert Vanwalle** volgt met 10 pt op een achtste plaats, Narbonne met 6 pt op een dertiende en voorlaatste plaats. En dat kostte coach **Claudio Gewehr** de kop, hoewel hij enkele geblesseerde basisspelers als excuus kon inroepen. In liga B doet **Jelle Ribbens** het als libero uitstekend met Maxeville Nancy. Zijn team staat na 7 wedstrijden met 18 pt aan de leiding.

Italië

* Bij de mannen staat **Pieter Verhees** met Modena zonder puntenverlies op plaats 1 samen met Macerata. Beide ploegen hebben 6 wedstrijden gespeeld. Latina van **Simon Van de Voorde** volgt met 11 pt en 7 wedstrijden gespeeld op plaats 6 en Verona van **Sam Deroo**

met eenzelfde aantal wedstrijden op een gedeelde zevende plaats met 9 pt. Toch even vermelden dat **Simon Van de Voorde** aan een opmerkelijk seizoen bezig is. In de rangschikking van beste middenman staat hij in A1 op plaats 1 met niet minder als 37 kill bloks, 34 op 63 in aanval en 4 aces.

* Bij de vrouwen doorworstelt het Piacenza van **Lise Van Hecke** en **Frauke Dirickx** een moeilijke periode. Nadat de vierde wedstrijd in Modena met 3-1 verloren werd, ging het team met dezelfde cijfers thuis de boot in tegen Novara. Hiermee staat Piacenza na vijf wedstrijden met 9 pt op een vijfde plaats. Liu Jo Modena van **Hélène Rousseaux** en **Laura Heyrman** staat met 12 pt op de derde plaats. Novara staat eerste met 14 pt en Bergamo tweede met 13 pt.

Polen

* Bij de mannen staat Belchatow na 11 wedstrijden met 31 pt aan de leiding gevolgd door Rzeszow met 30 pt. Bydgoszcz, het team van **Vital Heynen**, volgt met 20 pt op een vijfde plaats.

* Bij de vrouwen staat na 8 wedstrijden Chemic Police met 22 pt aan de leiding, gevolgd door Muszynianka met 21 pt. Sopot, het team van **Charlotte Leys**, volgt op de derde plaats met 17 pt. Budowlani Lodz van **Valérie Courtois** volgt op de zevende plaats met 10 pt.

Turkije

Bij de mannen staat Halkbank Ankara met 21 pt na 7 wedstrijden aan de

leiding voor Arkas Izmir met 20 pt. Fenerbahce van **Wout Wijsmans** volgt op de vijfde plaats met 12 pt, Piyango Ankara van **Bram Van Den Dries** staat achtste met 8 pt en Palandoken BLD van **Matthias Valkiers** twaalfde en laatste met 2 pt.

Duitsland

Bij de vrouwen staat Dresdner SC met 17 pt aan de leiding voor Schweriner SC met 16 pt. Rote Raben Vilsbiburg, het team van **Jan De Brandt**, staat met 10 pt op een zesde plaats.

WK's in 2015

FIVB legde de organisatoren vast van de WK's in de verschillende leeftijdscategorieën.
UK 18 meisjes : Lima (Peru)
UK 19 jongens : Argentinië
UK 20 vrouwen : Limassol en Kato Polemidia (Cyprus)
UK 21 mannen : Tijuana en Mexicali (Mexico)
UK 23 vrouwen : Ankara (Turkije)
UK 23 mannen : Dubai (Verenigde Arabische Emiraten)

Beach World Tour

Na afloop van de laatste Grand Slam in Sao Paulo kregen we nog een aantal open toernooien met een prijzenpot die beduidend lager ligt en waar de winnaar 'slechts' 11 000 USD krijgt i.p.v. 57 000 USD in een Grand Slam. Bij de mannen waren de toppers klaarblijkelijk niet meer geïnteresseerd zodat enkele nieuwe duo's zich konden in de kijker spelen. De podia zagen er als volgt uit :

Xiamen Open (CHN)

Vrouwen : 1. Wang Fan - Yue

(CHN) 2. Juliana - Antonelli (BRA)
3. Hunkus - Van Zwieten (USA)
Mannen : 1. Krou - Rowlandson (FRA) 2. Marco - Garcia (ESP)
3. Liamin - Boursouk (RUS)

Parana Open (ARG)

Vrouwen : 1. Larissa - Talita (BRA) 2. Maria Clara - Carol (BRA) 3. Lili - Rebeca (BRA)
Mannen : 1. Binstock - Schachter (CAN) 2. Grimalt - Grimalt (CHI) 3. Schalk - Saxton (CAN)

Qatar Open

Mannen : 1. Holler - Schröder (GER) 2. Binstock - Schachter (CAN) 3. Krou - Rowlandson (FRA)

Team ranking

Na afloop van de 10 Grand Slams en 7 open toernooien zag de ranking van de teams er als volgt uit. We vermelden tevens wat ze verdienden.

Heren

1. Samoilov - Smedins (LAT) 5770 pt 233 500 USD
2. Rosenthal - Dalhausser (USA)

5440 pt 318 000 USD
3. Alison - Bruno (BRA) 5330 pt 241 000 USD
4. Fijalek - Prudel (POL) 4600 pt 240 000 USD
5. Hyden - Bourne (USA) 4280 pt 165 800 USD

Vrouwen

1. Juliana - Antonelli (BRA) 6740 pt 261 375 USD
2. Agatha - Seixas (BRA) 5660 pt 233 000 USD
3. Ross - Walsh (USA) 5420 pt 282 000 USD
4. Wang Fan - Yue (CHN) 4950 pt 167 715 USD
5. Van Iersel - Meppelink (NED) 4640 pt 202 000 USD

Nog even vermelden dat het laatste open toernooi van 2014 doorgaat in Manqunq (Zuid-Afrika) van 9 tot en met 14 december.

Tekst: Fernand Walder

Foto's: Bart Vandenbroucke, Modena Volley

Europese kalender Belgische ploegen december

- Dinsdag 2/12: 20u30 Maaseik – Perugia (Ch. L.)
- Donderdag 4/12: 18u Constanza – Roeselare (Ch. L.)
20u30 Antwerpen – Budejovice (Ch. L.)
- Dinsdag 9/12: 20u30 Charleroi – Logrono (CEV Cup)
- Woensdag 10/12: 19u Klagenfurt – Kieldrecht (Ch. Cup)
20u30 VDK Gent – Apeldoorn (Ch. Cup)
- Donderdag 11/12: 20u Sopot – Amigos Zoersel (CEV Cup)
- Dinsdag 16/12: 20u30 Roeselare – Constanza (Ch. L.)
20u30 Asse Lennik – Kharkov (CEV Cup)
20u Logrono – Charleroi (CEV Cup)
- Woensdag 17/12: 18u Budejovice – Antwerpen (Ch. L.)
20u30 Perugia – Maaseik (Ch. L.)
20u30 Asse Lennik – Kharkov (CEV Cup)
20u30 Asterix Kieldrecht – Klagenfurt (Ch. Cup)
19u30 Apeldoorn – VDK Gent (Ch. Cup)
- Donderdag 18/12: 20u30 Amigos Zoersel – Sopot (CEV Cup)

Zij steunen topvolley in België

ANJA DUYCK

“Ik heb al gans mijn leven op een hoog tempo geleefd.”

Anja Duyck (46) een sportieve dame met persoonlijkheid en een genietster van volleybal. Winnares van Rookie 1990, viermaal ‘Speelster van het Jaar’ en twee medailles in het Belgisch beachvolley. Voor velen is en blijft Anja de verpersoonlijking van het Belgisch vrouwenvolleybal. Harde werkster op volleygebied en op haar job als assistent-architectuur. ‘Half werk’ staat niet in haar agenda. Komt erbij, haar blijvende sportmicrobe, vroeger en nu. Anja’s motto: ‘Ik ben altijd iemand die positief door het leven gaat, ook al loopt het soms moeilijk!’ Een meer dan aangename babbel met de echtgenote van volleybaltrainer -coach Sacha Koulberg.

Surf naar Google en tik de naam “Anja Duyck” in ... je krijgt meer dan 1850 hits. Welke Belgische volleybalster zou – jaren terug – beter scoren?

Duyck: (bedenkkelijk) “Ik ben daar totaal niet mee bezig, weet er dus volledig niets van. Ik ben een speelster van ‘vóór het internet’. Ik vind dit wel ongelooflijk maar dit alles is voor mij niet zo belangrijk.”

Volgde je eind september de Yellow Tigers op hun WK?

“De TV-uitzendingen zeker. Volley is zo’n schone sport! Ik wenste voor mezelf dat ik op zo’n hoog niveau nog kon meespelen. ‘t Was chic om van de Tigers te kunnen genieten.”

De Tigers vergelijken met jouw topniveau van twintig jaar terug? Wat er veranderd is?

“Volledig anders! Mijn Herentals-periode bijvoorbeeld: onze ploeg bestond bijna uitsluitend uit buitenlanders met twee of drie Belgen ertussen. In ereklasse spelen nu bijna uitsluitend Belgen, met hier en daar een buitenlandse speelster. De huidige evolutie is er gekomen dankzij de Vlaamse Volleybalbond en haar Volleybalschool. Daar is de

basis gelegd van een totaal ander, goed uitgebouwd concept. Ik kan onmiddellijk geen namen noemen, maar ik weet wel dat Marc Spaenjers in het begin de fundamenten legde en Koen Hoeyberghs hem opvolgde. Zeer mooi werk, grondig doordacht, ze kunnen de pluimen op hun hoed steken. Het geheel steunt op tijdig met talentrijke speelsters te beginnen en door meer te trainen, dan pas stijgt het niveau. Een logica zoals trouwens in alle sporten! Wij hadden vroeger in ereklasse deze mogelijkheden niet, soms wel eens twee trainingen per dag, maar dat was zeer uitzonderlijk. Ikzelf deed alleen de avondtrainingen, omdat ik overdag werkte. Helemaal in het begin van mijn ereklasse-periode hadden wij slecht drie trainingen per week. Ook bij de nationale ploeg van toen was de structuur totaal anders dan vandaag.”

Hoe ben je in het volleybal gerold?

“Mijn vader speelde volley en samen met een volleyballende buurman zijn mijn beide ouders met drieën begonnen bij club VC Melle. Als 12-jarige ging ik met pa iedere woensdagnamiddag mee naar de trainingen, mijn debuut in het volleybal. Mijn moeder was tegen elke competitie, maar als

18-jarige belandde ik toch bij White Star Sint-Amandsberg (1986). Ik zag 1ste provinciale White Star wel zitten, er waren daar veel mensen die ik graag had. Mijn tweede jaar promoveerde White Star naar 2de divisie en daarna naar 1ste divisie waar volleyclub Torhout mij – denk ik toch – opmerkte. Zij promoveerden naar eerste nationale en kregen mij opnieuw in het oog. Samen met Kato Snauwaert, ook bij Torhout, steeg ik het jaartje later naar eredivisie bij coach Geert Neels, een super goeie trainer, die mij ongelooflijk veel leerde, ook als mens. Geert is nu nog altijd jeugdtrainer bij Torhout en bij de West-Vlaamse selecties.”

Viel Torhout ook goed mee?

“Zeker de mensen van dat bestuur, ongelooflijk lief. Ik verhuisde van Melle naar Torhout, kreeg daar een ‘kot’, woonde er de ganse week en van maandag tot vrijdag volgde ik school in Brugge. Na twee jaar Torhout besliste ik voor mezelf dat ik hoger wilde. Een aantal mensen praatten mij toen om, ik maakte de click en dacht aan de beste ploeg op dat moment: Herentals. Toch verliep het niet zo gesmeerd: ik kwam van ‘nul’ en verkaste naar de beste

ploeg van het land. Mich Larivière, een super madam, heeft dan eens met mij een babbeltje geslagen en ik koos heel snel voor Herentals.”

Herentals. Ik wou bij de ‘besten’ spelen!

Naar Herentals (1990-2000) voor een periode van 10 jaar met slechts één jaar onderbreking bij Charleroi? Wat was daar het meest beklijvend?

“Ik had een ongelooflijke band met de bestuursmensen en ook met de supporters, zelfs tot op vandaag.

Ongelooflijk, maar waar! De meesten van hen zie ik nog één maal per jaar en als ik hen terug zie, heb ik daar steeds een goed gevoel bij, een gevoel dat nooit weg is geweest. Bij de meesten leeft nog dat club-gevoel. De menselijke kant is voor mij steeds zeer belangrijk geweest. Ik denk dat dit nu bij de meeste clubs niet meer zo is. In Oudegem echter wel! Da’s een club waar een sfeer hangt vergelijkbaar met Herentals. Oudegem, daar werden wij ook ‘goed verzorgd’. Meest beklijvend? Onze Europese campagne, de eerste keer dat wij Final Four speelden in Napels met Koen Hoeyberghs als trainer. Herentals was de eerste Belgische

ploeg die dit ooit meemaakte. De sterkste banden heb ik nog altijd met Nadia Van den Brande en Mich Larivière. Als ik één van beiden tegenkom, babbelen en lachen wij over de stommiteiten die wij uithaalden, lachen van jewelste, precies of wij elkaar nog elke dag zien. Alle plezierige volleybaldingen passeren dan op een rijtje, de stommiteiten op kop. Maar van het huidige volleybal anno 2014 weet ons trio nog weinig.”

De trainers bij Herentals?

Een ganse rij: Roger Pouders, Koen Hoeyberghs, Mart Buekers, Michel Van Gheluwe en Sacha. Wij hebben goede trainers gehad daar: van Roger veel geleerd, van Mart Buekers veel geleerd en ook bij Koen, met totaal nieuwe ideeën. Wij hadden ieder jaar slecht één dubbel doel: de beker en kampioen spelen.”

Sacha als Herentals-trainer ... je kende hem toen al?

“Dat was toen al mijn vriend, nog niet mijn man. Wij woonden samen, dat was alles.”

Als ik het goed voor heb, ging jullie huwelijk (1997) door aan het Fort van Breendonk? Juist?

“Da’s waar. Wij hadden een heel grote tent, maar vonden nergens plaats. De parking van het Fort van Breendonk bood echter de oplossing, te meer omdat er ook een taverne was. De overeenkomst met de uitbaters was vlug geregeld. Breendonk was wel niet de ideale plaats om te trouwen, maar het was wel een leuke dag.”

De Trainers

De volleybaltrainer die je het meest heeft bijgeleerd en ondersteund?

"Ik leerde van iedereen veel, van de ene al totaal iets anders dan de andere. Elke keer leerde ik zaken bij. Als je denkt van 'nu heb ik eigenlijk niet veel meer bij te leren', ben je fout. Elke dag leerde ik bij, ik trainde ook ongelooflijk graag en gaf mij steeds voor 150%. Volleybal is een sport waar je nooit alles alleen kunt. Ik kon ook niet goed verdragen als er niet goed getraind werd, ik werd er zelfs ambetant van. Ik kan dus niet van trainers zeggen dat ik van één iemand alles heb geleerd. Ik heb eigenlijk het geluk gehad van altijd met goede trainers te mogen werken. Zo geef ik dit ook aan mijn dochter Anna mee. Iedereen heeft wel iets 'goed of slecht'. Wie de meeste indruk op mij maakte is Roger Pouders. Ik kwam toen van Torhout – een klein ploegje – naar het grote Herentals. Het eerste jaar heeft hij echter bij mij de 'vijs' vastgedraaid, het was niet normaal. Ik mocht niets, hij was bikkelaar. Ik was echt een slaaf, hij heeft mij echt proberen 'kneden'. Ik was iemand die altijd veel plezier maakte maar 'dat' moest er uit, ik moest 'ernstig' worden. Het is hem nooit gelukt, maar hij heeft dat toch geprobeerd."

Mich Larivière speelde toen bij Herentals. Nooit heb ik iemand weten spelen die zoveel talent en techniek had. Ook als mens was en is zij een onbeschrijflijk persoon. Ik heb heel veel aan haar gehad, iemand die je nooit vergeet, ongelooflijke momenten, zeer leuk. We hadden ook een ongelooflijke ploeg met o.a. Nadia Van den Brande en Kristien Deleuil, die mij het eerste jaar vriendschappelijk goed opvingen. Ik ben altijd iemand die positief door het leven gaat, ook als het moeilijk is. Ik zal nooit klagen, of bijna nooit. Ik zal altijd proberen om in mijn leven gelukkig te zijn, dat is mijn karakter. Ik ben nu 46 en dit zal altijd zo blijven, ook op het werk: gelukkig zijn, presteren en mij ook daar 100% geven. Half werk staat niet in mijn agenda."

Het Beachvolleybal

Je internationale loopbaan beachvolleybal (1996-2002) vooral

in duo met Katrien De Decker en met Ulrike Delforce. Om maar enkele plaatsen waar jullie speelden te noemen: Marseille, Rodos, Cagliari, Espinho, Gran Canaria, Gstaad, enz.... Om ook niet te vergeten: Belgisch kampioene met Katrien De Decker (tweede in 2001, derde in 2002) en één maal Belgisch kampioene met Ulrike.

"Ja, het beachvolley voor vrouwen stond in België nog in zijn kinderschoenen, maar ik deed dit graag. Samen met Ulrike Delforce, met Katrien De Decker en ook met Daisy De Coene, probeerden wij het in het buitenland in enkele FIVB-toernooien, vooral om ons niveau te kunnen inschatten. Wij wonnen wel enkele matches, maar veel konden wij daar niet doen, vooral omdat wij onvoldoende trainden. Wij kregen wel enkele geldpremies maar het geheel woog totaal niet op tegen de te betalen verplaatsingen, vliegtuigen en mijn werkverlet. Ik wou dit allemaal ondervinden, zeer leuk om het mee te maken, een ongelooflijk contact met de speelsters, de beste van de wereld. Het was een avontuur."

Rookie van het jaar 1990 en speelster van het jaar 1993, 1994, 1996, 1999...

"Deze prijzen waren gewoon iets leuk: een feestje, iedereen aanwezig, prettige sfeer. Mijn Herentals-periode! Ik zal duidelijk wel 'populair' geweest zijn, zeker? Het is natuurlijk altijd plezant als je zo'n prijs wint al is het maar voor één avond. Maar om nu te zeggen dat ik daar wakker van lag, was het wel niet. De uitslagen had jezelf niet in de hand, maar als je het dan toch bent is het leuk voor één dag. Soms dacht ik dat ik de prijs niet verdiende, andere keren als ik tweede of derde was, dacht ik toch hoger te scoren. Het gemiddelde zal wel ergens ongeveer juist geweest zijn. Volleybal is en blijft immers een ploegsport. Om een individuele prijs hiervoor uit te reiken moet dit belang echter klein zijn. Je kan als individu enkel maar goed presteren als de ganse ploeg je steunt. Ik speelde toen bij de beste ploeg en oogstte als individu de vruchten van mijn teamgenoten. Alleen spelen in volleybal, kan niet!"

2000-2003, je laatste drie jaren in Charleroi, het einde van

topvolleybal. Nooit zin gehad om trainer-coach te worden?

"Ik wou dit eigenlijk niet doen maar Oudegem-voorzitster Gerdi De Kimpe, een super sympathieke madam, is het bij mij thuis komen vragen. Ik zegde toe en gaf daar vijf jaar training met start in 2de nationale, 1ste divisie en dan naar eredivisie. Toch was dat allemaal te veel. Mijn dochter voortdurend bij de oppas en ook ikzelf had niet dezelfde voldoening met training dan de voldoening die ik zelf als speelster had. Ik gaf deze trainersfunctie dan ook aan Sacha. Bij Oudegem heb ik zeer toffe jaren meegemaakt, ook veel vriendschap gehad en goede trainingen, maar de combinatie werk en volleybaluren was niet te doen, niemand houdt dit vol. Ik heb al gans mijn leven op een hoog tempo geleefd, het aantal uren dat ik al gewerkt heb, da's niet te doen. Op een bepaald moment komt daar een einde aan."

Ik loop zeer graag, ik wil me 'goed' voelen

Hobby's?

"Ik geef eigenlijk al drie jaar 'nog altijd' training (lach) aan een kleine mannenploeg in mijn dorp, omdat mijn dochter daar nu ook volley speelt. Dat zijn jeugdspelers samen met papa's. Toch ben ik nu zeker: dit wordt mijn laatste jaar. Ik mag mij niet meer laten ompraten, ik moet er mee stoppen. Niet omdat ik het niet graag meer doe, ik wil eindelijk enige tijd vrij houden voor mijn hobby, lopen. Ik loop zeer graag! 's Morgens sta ik heel vroeg om een uurtje lopen. Normaal gezien loop ik vier maal één uurtje in een werkweek. De afstand? Ik kom nooit buiten voor minder dan 10 kilometer, het kunnen er zelfs 12 tot 13 worden. In het weekend loop ik een beetje meer, soms 15 tot 20 kilometer, het hangt af van de tijd die ik heb. Ik doe het gewoon zeer graag! Zo kom ik terug thuis en ben gewoon niet moe. Kenners raadden mij aan om langer en trager te lopen. Ze kregen gelijk: dat is inderdaad prima want ik geraak nooit overbelast, heb nooit ergens pijn noch blessures. Lopen is mijn hobby. Toch zal ik nooit een 'Streber' worden! Ik wil mij altijd 'goed' voelen."

Ik hoor dat die sportmicrobe er nog altijd in zit?

"Ik heb van mezelf ongelooflijk veel energie en als ik niets doe dan ... ja, kan ik niet stil zitten. Mocht ik nu jong zijn, zou ik zeker de diagnose 'hyperactief kind' krijgen met de 'nodige' Rilatine. Gelukkig bestond in mijn tijd ADHD nog niet. Nu wil ik veel bewegen! Als ik dat niet zou doen, zou ik mezelf niet goed in mijn vel voelen. Ik ben zeer recreatief aangelegd, ben nooit in een loopgroep geweest en wil daar ook niets mee te maken hebben. Maar als individu heb ik wel de marathon in Brussel in 3 uur 44 minuten gelopen zonder af te zien.

Als slot, een confrontatie met enkele van jouw vroegere uitspraken

(2003) Een buitenlands avontuur zat er niet in voor de middenspeelster Anja Duyck. "Toen ik jong was, was Europa nog niet open. Toch heb ik kansen gehad. Nederland, Frankrijk en Duitsland, waren de mogelijkheden, maar ik zei telkens neen. Eén keer wilde ik wel. Naar Japan. Men koos er echter voor een Nederlandse speelster. Noem dit echter geen van mijn slechte momenten in mijn carrière. Die waren er immers niet."

"Ik wou één keer graag naar Japan, da's juist. Japan heeft een korte competitie en dan kon ik ook op het werk een beperkt verlof zonder wedde nemen. Maar dit verhaal ging niet door. Waarom de keuze Japan? Zij hadden een tamelijk korte competitie en tamelijk goed betaald. Dat vond ik echt wel de moeite al was het maar voor hun totaal andere cultuur. Ik wou daar eens gewoond en geleefd hebben, het sprak mij echt aan om iets speciaal en anders te doen. Deze bewuste vraag kwam van een volleymanager, ik zond mijn allerbeste cassette op, maar toch was dit blijkbaar niet goed genoeg."

(1995) Een journalist vraagt jou hoe je het stelt met Sacha. Jouw antwoord: "Hij is thuis helemaal anders dan in het volleybal. Op het veld is hij heel impulsief, thuis is hij heel rustig. Hij kan ook veel beter beslissingen nemen, in het volleybal kan niemand hem ompraten. Alleen is hij veel te goedgelovig, soms bijna kinderlijk onschuldig, hij wil voor iedereen

het beste. Ik kan mij niet meer voorstellen dat het volleybal onze relatie kan beschadigen."

"Juist, dat is nog altijd zo. Hij is nog altijd super naïef, zeer impulsief. Ik kan dat niet begrijpen, ik ben totaal niet zo. Wij zijn echt totaal verschillende mensen. Da's wel grappig. Hij wil in het volleybal nog altijd blijven, hij doet dat graag. Hij doet dat met een groot hart en goed gezind. Hij is nog altijd dezelfde. Sacha gelooft nog in mensen en blijft altijd 'jeugdig' al is hij 54 jaar: de kinderlijke naïviteit blijft."

Een laatste vraag (1995) of je al dan niet een 'geluksvogel' bent?

"Ik, een geluksvogel? Ik bedenk toch geregeld dat ik geluk heb gehad. Niet alleen in mijn werk of volleybal, of dat ik samenwoon met een toffe gast en een zogenaamd volleybeest. Vooral omdat ik samenwoon met iemand die ik graag zie."

"1995, dat is al lang geleden. Over 'geluksvogel' denk ik de laatste tijd anders. Geluk dwing je altijd wel zelf af. Het is inderdaad waar, ik heb veel geluk gehad. Ik denk dat je veel, zo niet alles, zelf in eigen handen hebt, dat je zelf beslist dat alles goed komt of niet. Toch zal ik nu niet meer zeggen dat ik een geluksvogel ben. Ik zeg nu: "Ik werk ervoor en probeer

elke situatie zo te maken. Nu besef ik dat ik dit altijd een beetje creëer, zowel op het werk als op het volleyveld. Ik wil alles 'plezant' maken!"

Tekst: Dany De Vriese

Foto's: Bart Vandenbroucke

Steekkaart: Anja Duyck

°Gent, 8 oktober 1968

Woonplaats: Meise

Gehuwd met Sacha Koulberg in 1997

Sacha heeft twee volwassen 'kinderen', ikzelf samen met hem een dochter Anna (10)

Beroep: assistent-architect bij NV. Styfhals & Partners, Keerbergen.

Volleyballoopbaan:

Steeds gespeeld als middenspeelster

- 1980-1986: Melle
- 1986-1988: WS Sint-Amandsberg
- 1988-1990: Torhout
- 1990-1994: Herentals
- 1994-1995 Charleroi
- 1995-2000 Herentals
- 2000-2003: Charleroi

Palmares:

- Rookie van het jaar 1990
- Speelster van het jaar: 1993, 1994, 1996, 1999
- 2001: Belgisch vice- kampioen beach met Katrien De Decker
- 2002: 3° plaats Belgisch kampioen beach ook met Katrien.

Hobby's:

- Fysiek in orde blijven: lopen.

Via kwantiteitsverhoging komen tot nog betere kwaliteitsopleiding

De Federatie startte dit jaar in samenwerking met Bloso een project om onze sport te promoten via schoolactiviteiten. 'De Vlaamse Volleybalbond wil inderdaad clubs steunen, die via bijzondere initiatieven in de scholen en in de clubs, jongeren aanzetten om zich aan te sluiten bij hun volleybalclub uit de nabije regio van deze scholen,' beaamt algemeen directeur VVB Geert De Dobbeleer.

Waarom nu een project?

"De Vlaamse Volleybalbond wil gebruik maken van de successen van onze nationale teams, de Red Dragons en de Yellow Tigers en die aangrijpen om samen met de clubs het aantal actieve jeugdleden te verhogen. Het succes van de beide nationale

'De meest aangewezen weg om zo veel mogelijk kinderen met volleybal kennis te laten maken, is de school.'

seniorenteams is inderdaad een té goede gelegenheid om ze niet aan te wenden om onze sporttak extra te promoten via een project. 'De meest aangewezen weg om dit te doen is via een samenwerking met de scholen.'

De actie wil zo jongeren sensibiliseren volleybal te spelen via sportinitiatieven onder deskundige begeleiding, zowel binnen de school als binnen de club."

Wat willen jullie finaal bereiken?

"Als algemene doelstelling wil de VVB, door een gerichte promotie van het aanbod naar niet-leden, het ledenaantal van de Vlaamse Volleybalbond tegen het jaar 2016 zien stijgen tot 50.000 leden. Zo beoogt men meer specifiek een

'De federatie wil haar ledenaantal zien groeien tot 50.000 tegen 2016!'

verhoging van het aantal jongeren in de clubs. En meer jongeren in de club impliceert niet alleen een kwantiteitsverhoging, maar geeft meteen meer mogelijkheden om deze jongeren een betere kwaliteitsopleiding te geven."

Hoe werkt het project? En wat is de ondersteuning vanuit de federatie?

"Elke club van de federatie kan in het project stappen. Het project 'Volley@School' 2014 loopt vanaf 15 juni 2014 tot en met 19 april 2015 en bestaat uit 5 initiatielessen van 2 lesuren in de school, gevolgd door minstens 3 initiatielessen in de club. Het project is specifiek gericht op de jongeren van het 1ste leerjaar tot en met het 5de

leerjaar van het basisonderwijs. Goed nieuws is ook dat de club samenwerkingsverbanden mag afsluiten met andere clubs om het project succesvol te laten verlopen.

Wij voorzien een substantiële financiële ondersteuning die kan gaan tot 1.250 euro per project. Bovenop is een extra toelage mogelijk van 40 euro voor ieder nieuw aangesloten lid voortvloeiend uit het project!

Volley@school in Grembergen

'Donderdag 6 november hadden we in de namiddag niet onze gewone gymles van juf Stefanie. Volleybalclub Snuffel nodigden ons uit in de gemeentelijke sporthal voor initiatieles volleybal. Op een leuke manier deden we motoriek,, balvaardigheid, lenigheid, samen werken en spelen. Het was eens iets anders zo les krijgen van 3 volleybaltrainers.' (Juf Martine, VLEK Grembergen)

Belgische jeugdkalender december 2014

Maandag	01/12/2014	VIS-clinic 2 - Vlaams-Brabant	EVC Vilvoorde
Zondag	14/12/2014	VIS-demotornooi 2 - Vlaams-Brabant	EVC Vilvoorde
Maandag	22/12/2014	U19-Meisjes- Mortsel	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Maandag	22/12/2014	U13-Jongens - Ename	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Maandag	22/12/2014	U15-Meisjes- Davoc Lot	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Maandag	22/12/2014	U15-Meisjes- Nijlen	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Dinsdag	23/12/2014	U17-Meisjes- Schriek	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Dinsdag	23/12/2014	U17-Jongens - Gent Heren	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Dinsdag	23/12/2014	U13-Meisjes- Londerzeel	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Dinsdag	23/12/2014	U13-Meisjes- Wevelgem	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Dinsdag	23/12/2014	U17-Meisjes- Oudegem	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Dinsdag	23/12/2014	U17-Meisjes- Oudegem	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Vrijdag	26/12/2014	U19-Jongens - Kruibeke	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Dinsdag	30/12/2014	U13-Jongens - Booischot	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Dinsdag	30/12/2014	U19-Meisjes- Oostende	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Dinsdag	30/12/2014	U15-Meisjes- VC Zoersel	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Vrijdag	02/01/2015	U15-Jongens - Booischot	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Vrijdag	02/01/2015	U13-Meisjes- Tongeren	VLAAMSE JEUGD CHAMPIONS LEAGUE - 2014-2015
Zaterdag	03/01/2015	Ipjot M+J 2001-2002 - Vlaams-Brabant	
Zondag	04/01/2015	Ipjot M+J 1999-2000 - Vlaams-Brabant	

Interesse voor het project?

Aanvraag via:

- Volley@School, Beneluxlaan
22,1800 Vilvoorde
- vvb.secretariaat@skynet.be

Beaphar Poperinge

“Wij bieden een carrière aan van jeugdspeelster tot senior”

De Poperingse club Beaphar, gelegen in het diepe zuiden van West-Vlaanderen, nog net binnen de landsgrenzen, is al sinds eind jaren '60 actief in het volleybal. Zij zijn ook een unieke vrouwgerichte vereniging die werk maakt van haar jeugdwerking om zo op te klimmen op de ladder van het project jeugdsportfonds. Voorzitter Patrick Schatteman nam met plezier de handschoen op om zijn club voor te stellen.

Situering van de vereniging

Beaphar Poperinge is enkel gericht op vrouwenvolleybal. Voor de jongens is er in de gemeente al Roepovo. 'Er is dus helemaal geen gat meer in de markt om op te vullen en dus hoeven we daar geen energie in te stoppen.'

Momenteel heeft de club een nieuwe voorzitter en een vernieuwd bestuur. Daarom gebruikte ze het huidige seizoen 14/15 om op basis van een sterkte-zwakke analyse een meerjarenplan op te stellen en de lange termijnvisie te herschrijven. 'Vanaf volgend seizoen start dan de implementatie en vanaf de daaropvolgende seizoenen moeten we de vruchten van onze inspanningen beginnen zien.'

Beaphar focust op een kwaliteitsvolle

‘Voor onze jeugdopleiding kunnen wij terugvallen op een jeugdcoördinator en een technisch verantwoordelijke.’

jeugdopleiding. Zo willen zij de huidige twee seniorenploegen blijven voeden met eigen jeugd. 'We bieden als het ware een carrière aan van jeugdspeelster tot

seniorspeelster, met een tussenstap of terzelfdertijd een tijdje als trainster en/of coach te werken. Nadien kan men in onze recreatieve ploeg en/of als ploegverantwoordelijke,

bestuurslid vanuit een andere invalshoek met volleybal bezig zijn.'

Plaats in de regio

'We hebben in de omgeving verschillende volleybalclubs voor vrouwen zoals Vlamertinge en Heuvelland. Zeker Vlamertinge heeft een zeer lange traditie in het vrouwenvolleybal. Nochtans is er met deze ploegen helemaal geen concurrentie maar eigenlijk ook geen actieve samenwerking.' De club heeft wel een vorm van samenwerking met de mannenclub Roepovo van Poperinge. Deze samenwerking beperkt zich momenteel tot het logistieke vlak, tot het vervoer van kotstudenten naar Kortrijk. 'Zo verhogen we beiden de aanwezigheid op trainingen in de week. We zijn bezig met de uitwerking van het meerjarenplan en daarin komt zeker aan bod of samenwerking meer opportuun kan zijn en zien hoe we dit dan uitwerken.'

Opleidingsstructuur binnen de vereniging

'We hebben een jeugdcoördinator Christine Cappoen, licentiate LO met een ruime praktijkervaring als speelster en als trainer-coach. Zij heeft de eindtermen per leeftijd uitgeschreven. Wij zenden elk seizoen de jeugdtrainsters naar de VIS-clinics wat niet zo evident is aangezien de meeste van onze trainsters ook speelsters zijn. Dit jaar hebben we ons opnieuw kandidaat gesteld voor de cursus Initiator Bloso in Poperinge.'

Bovendien kan de club genieten van de ondersteuning door Greet Mus, een ervaren speelster en ex-coach van de eerste ploeg. Zij neemt de taak van technisch verantwoordelijke op zich. In die rol staat zij de jeugdtrainsters met raad en daad bij, zowel vanuit haar professionele achtergrond als licentiate LO, als met haar bagage als speelster en coach. Ze ondersteunt hen ook om de einddoelen per niveau op een goede manier te kunnen bereiken.

Alle jeugdtrainsters worden aangeraden en gestimuleerd om deel te nemen aan de initiatorcursus volleybal. 'We laten de jonge trainsters als start invoegen bij de kleintjes. Daar

'Mijn papa speelde volleybal en ik vond het ook een leuke sport. Zo ben ik nu ook een volleybalspeelster.'

'Ik speel bij Beaphar omdat zij de club van Poperinge is.'

'Het leukste is dat mijn vriendinnen hier spelen! Ik heb ook toffe trainers.'

'De tofsten van de club zijn mijn trainsters: Sofie en Valerie'

'Mijn echte topfavoriet is Charlotte Leys'

'Mijn grote droom is om zo goed te worden als Charlotte!'

Laura, 9 jaar

'Van mijn 7 jaar speel ik bij Beaphar. Mijn nichtje speelde hier toen ook.'

'Het is wel tof om in de plaatselijke club te spelen. Zo leerde ik veel nieuwe vriendinnen kennen.'

'Ik ga steeds met veel goesting naar de training en natuurlijk zijn de wedstrijden het leukst!'

'Charlotte Leys en Lore Gillis zijn mijn topfavorieten!'

Clara, 11 jaar

'Ik speel volley omdat het superleuk is! En mijn mama speelt het ook.'

'Ik speel in Beaphar omdat het een leuke club is en ik woon hier ook!'

'Wedstrijden spelen vind ik kei leuk, maar het Kerstfeest en Sinterklaas zijn ook zeer tof!'

'Mijn trainers Stefanie en Lisa zijn de leukste in de club.'

'Mijn topfavorieten zijn Charlotte Leys en ... mijn mama!'

'Mijn superdroom is bij de Yellow Tigers spelen.'

Janne, 8 jaar

krijgen zij persoonlijke begeleiding om dan eventueel zo door te groeien naar een oudere jeugdploeg.' De technisch verantwoordelijke is de ideale begeleidster hierbij. Zij is tevens het aanspreekpunt voor technische en tactische problemen. Om van elkaar te leren, organiseert de club midden het seizoen een ervaringsuitwisseling tussen trainsters waar ze dan een praktisch probleem kunnen voorleggen en aan elkaar tips geven hoe ermee om te gaan. 'Zeer goed voor de teamwerkin.'

Maatschappelijk gegeven: zoveel prikkels voor de jeugd. Hoe gaan jullie daar mee om?

'We zijn ons bewust van het groot aanbod van ontspanningsmogelijkheden in onze gemeente of net erbuiten. Ouders die een keuze moeten maken welke sport ze voor hun dochter moeten kiezen, hebben het niet eenvoudig. We hebben de ambitie om als club een zodanige reputatie op te bouwen en te onderhouden dat er een automatische

'Wij organiseren halfweg het seizoen een ervaringsuitwisseling voor onze trainsters. Zo kunnen ze aan elkaar tips geven. Dit is zeer goed voor de teamwerking.'

reflex komt om zeker aan Beaphar te denken om dochterlief naar toe te sturen. De club heeft met onze geschiedenis van 45 jaar natuurlijk reeds een reputatie opgebouwd in Poperinge. Aangezien de captain van de Yellow Tigers, Charlotte Leys, ook als jeugdspelster bij Beaphar heeft gespeeld, voelen wij dat dit ook een positieve impact heeft op de interesse in onze club.' De vereniging blijft actief werken aan haar naambekendheid door regelmatig met activiteiten naar buiten te komen. Zo heeft men een 'Groot Scherm' georganiseerd tijdens het WK volleybal in Italië. Verder is er de ploegvoorstelling aan het publiek bij de eerste thuiswedstrijd van het nieuwe seizoen en de deelname aan de vriendjesdag, waar het doel is buiten Poperinge te rekruteren. 'Wij schrijven ons ook in op activiteiten die de stad organiseert en waar

In mei 1989 is Beaphar opgericht in zijn huidige vorm. In het seizoen 90/91 promoveerde zij naar divisie en speelde de bekerfinale. Daarop volgden enkele succesvolle seizoenen voor zowel de eerste ploeg als voor de jeugd. In 2004/2005 en 2005/2006 speelden we nog in 1ste divisie. Door het verlies van enkele sterspeelsters, waaronder Charlotte Leys, werd het moeilijk om in divisie te blijven spelen en zakten wij terug naar 1ste provinciale en uiteindelijk naar 2de provinciale (2012-2013).

Dé droom

verenigingen kunnen aan meewerken. Het helpt bovendien ook de kas te spijzen en het geeft een extra impuls om de naambekendheid te onderhouden.'

Beophar stelt zich als doel een totaal pakket aan te bieden. 'Niet alleen volleybal maar ook teamspirit, discipline, loyaliteit en respect zijn van belang!' Deze visie wil men uitdragen als

over de leeftijden heen. Onze huidige speelsters zullen hun dochters naar onze club willen sturen!

Hoe is de club ontstaan, en wat was de motivatie?

In juni 1969 werd in Poperinge een vrouwenvolleybalclub opgericht. Zij fuseerde evenwel in het seizoen 83/84 met Roesbrugge tot Roepovoc.

'Charlotte Leys, de kapitein van de Yellow Tigers heeft als jeugdspeelster bij Beaphar gespeeld! Dit voelen wij duidelijk als een positieve impact op de interesse in onze club.'

club ook naar de sponsors toe die zich hiermee kunnen vereenzelvigen en natuurlijk naar de ouders. 'We dragen op die manier bij tot de opvoeding van de jeugd. Een grote Beapharfamilie willen we worden,

De daaropvolgende jaren besteedde ze vooral aandacht aan het uitbouwen van een degelijk bestuur en een logistieke omkadering van een club. De inspanningen werden beloond in 1988 met een promotie en de bekerfinale.

'Het meerjarenplan staat in de steigers en zal onze doelen en dromen aanstippen. Wat zeker is: wij zijn enkel geïnteresseerd in promotie als deze overstap ook houdbaar blijft. Vandaar de investering in jeugdwerking zodat we een garantie hebben op lange termijn van goed getrainde nieuwkomers uit de jeugd voor de senioren ploegen.' 'Op deze manier hopen we ook een aantrekkingskracht te hebben op trainers/sters om bij onze club aan de slag te gaan. Een grote bezorgdheid blijft de financiële draagkracht van de club. We hebben geen kantine en we spelen in reeksen waar de inkom gratis is. Een positieve financiële balans is een grotere uitdaging dan vroeger daar de verwachtingen van speelsters, ouders, trainers, sponsors, gemeente en de volleybalbond hoog blijven.'

Verzameld door Luc De Leenheer

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
43ste jaargang, nummer 4, december 2014

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02

Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostyn, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

www.topsportvlaanderen.be

LEEF JE DROOM

